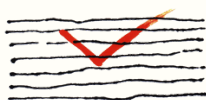
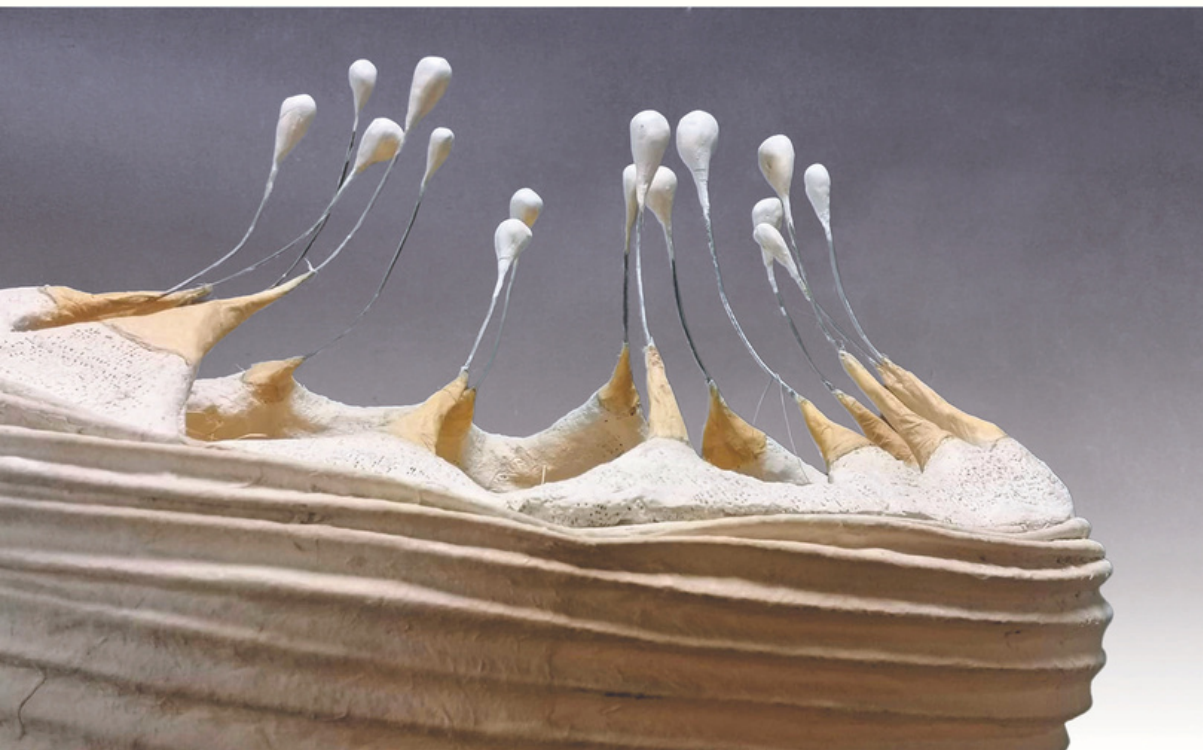

Tonka

život

MUZEJ GRADA KASTELA

*"Veliku umjetnost ne stvaramo crtanjem savršenih krugova i četverokuta
uz pomoć šestara i ravnala; stvaramo je inspirirani prirodom,
a izrađujemo ljubavlju i poštenjem."*

Julio Gonzalez (1876. – 1942.)

Organička skulptura **Tončice Jelača Marijančević** dio je velikog korpusa povijesti umjetnosti koji je svoje nadahnuće pronašao, i još uvijek nalazi, u prirodnim oblicima i životnim procesima nastajanja i rasta, u doživljaju i interpretaciji sublimacija životnih sila. Ona svoje skulpture izvodi u tehnici *papier mâché*, kombinirajući je s pamukom, drvom, terakotom, žicom i pijeskom. To fragilno kiparstvo izvire iz njezina ontološkog diskursa i shvaćanja svijeta. Osobnu refleksiju i počast tom, u svakodnevici zanemarenom svijetu, autorica daje sintetizirajući i maštovito transponirajući nježne, složene i rafinirane oblike pune svjetla. Uvijek su to zaobljeni, čahurasti, uterusni motivi povezani sa stvaranjem, zrenjem, oblikovanjem, čuvanjem, razvijanjem, ... s prokreacijom. Neke od tih forma začahurene su i skvrčene poput mahuna, samozatajne, ili stidljivo napuknute, druge se eksplicitno i bez ustezanja otvaraju sa svim svojim sadržajima, a neke opet poluotvorene otkrivaju hrpice jajolikih nakupina, opremljene "zaštitnim" mrežama i nazubljenim "alatima". Tu su i čvrsti žičani pipci koji se, bdijući, spremaju na obranu, metlice mame i odvlače pozornost a cjevasti zakrivljeni produžetci i pupoljci mogli bi svakog trenu eruptirati i donijeti na svijet nekakav novi život.

Samostalne, postavljene na ploham, viseće ili osovljene na nosive stapke, uglavnom male mase, na granici su skulpture. Svoju likovnu, poetsku, etičku, filozofsku svrhu ispunjavaju sabrane u grupe, raspoređene po promjenjivu vizualno-narativnom ključu polučujući ravnotežu i suglasja među oblicima. Čini se kao da su sâmi zgusnuti zrak, dehidrirana ektoplazma uhvaćena rebrima žičanih konstrukcija i izvijenih istaka s nježnim kuglicama na vrhovima. Bjelina, transparentnost i struktura rižina papira doprinosi poetici i spiritualnosti dojma, ponazočujući Božansku stvarnost, koja je u suštini svekolikog i raznolikog svijeta stvâri, živóta i umova.

Tonkin demijurški postmodernistički izričaj potkopava konvencionalne elemente skulpture: čvrstoću, masu i volumen, naglašavajući krhkost, lakoću, providnost i promjenjivost. Boja materijala varira od intenzivno bijele, od hladnih prema toplim nijansama slonove kosti, pridonoseći vizualnoj čistoći, budeći asocijacije nevinosti i doživljaj eteričnosti skulpturalnih forma. Oslikavajući okerom kugličaste i elipsoidne oblike i male odmjerene, obično spojne površine, akcentuira se umjereni kontrast, što doprinosi toplini i rafiniranosti estetskog doživljaja.

Zvuk je sastavni dio ove ambijentalne instalacije te je kao i za prošlogodišnju izložbu u Galeriji sv. Krševana u Šibeniku oblikovana u suradnji s **Jakšom Matošićem**. Ovaj put zvučna je podloga snimka srčanog ritma u sazvučju s glasom koji osciliraju u jačini i dinamici te pridonose dinamiziranju i intenziviranju atmosferske izložbe. Ova ambijentalna umjetnička instalacija predstavlja procesualnost i bogatstvo oblika, univerzalnost bivanja, stanovito obilje životnog kruga. Te fragilne forme ne teže besmrtnosti i vjekovitosti, propadljive su poput svega organskog, utjelovljujući kvalitetu prolaznosti i svijest o sadašnjem trenutku. Spoznajući vlastite aspiracije, Tončica Jelača Marijančević prepoznaje duh vremena i univerzalnu čežnju prema oduhovljenju bivanja...

Mirela Vujević Duvnjak

Tončica / životopis

Rođena je 1965. u Supetru na Braču u tradicionalnoj klesarskoj obitelji, gdje je stekla senzibilnost za formu. Završila je Školu likovnih umjetnosti u Splitu i 1983. se upisala na Akademiju likovnih umjetnosti u Sarajevu, Smjer kiparstvo, gdje je diplomirala 1987. kod prof. **Alije Kučukalića**. Pedagoške predmete položila je 2000. godine te je neko vrijeme radila kao profesor modeliranja, crtanja i slikanja u Školi likovnih umjetnosti u Splitu.

Izrađuje skulpture, uglavnom ambijentalne instalacije u kaširanom pamuku, rižinom papiru i drugim materijalima (drvo, metal, žica, terakota....) a izlaže ih uz svjetlosne i zvučne dodatke koje sama izvodi. Bavi se izradom keramike u *raku* tehnici te fotografijom, naročito podvodnom.

Izlagala je na 14 samostalnih i više skupnih izložbi.

Dobila je srebrnu plaketu za instalaciju na IV hrvatskom trienalu keramike u Rijeci 2017.

Samostalna je umjetnica, članica HULU-a i Fotokluba u Splitu, gdje živi i radi.

web <http://hulu-split.hr/artisti/jelaca-marijancevic-toncica/>

mob +385 91 537 9009

TONČICA
JELAČA
MARIJANČEVIĆ

Tonka

život

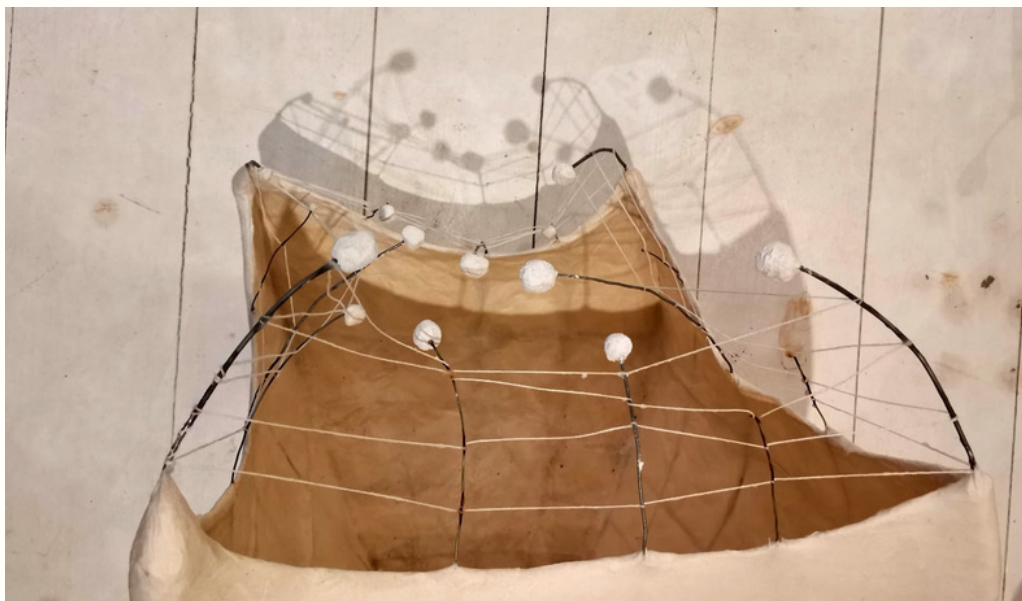
KAŠTEL VITTURI, 28. listopada – 22. studeni 2021.

ORGANIZATOR IZLOŽBE: Muzej grada Kaštela | KUSTOSICA IZLOŽBE:
Mirela Vujević Duvnjak | LIKOVNI POSTAV: Tončica Jelača Marijančević,
Mirela Vujević Duvnjak

ZVUČNA INSTALACIJA: Tončica Jelača Marijančević - glas, otkucaji srca,
Jakša Matošić - snimanje i oblikovanje zvuka

STRUČNI SURADNIK U POSTAVU IZLOŽBE: David Milić

TEHNIČKA POMOĆ: David Milić i Zlatko Smoljko

IZDAVAČ: Muzej grada Kaštela / The Kaštela Town Museum
Lušiško Brce 5, Kaštel Lukšić, Hrvatska / Croatia
muzej-grada-kastela@st.t-com.hr www.muzej-grada-kastela.hr

ZA IZDAVAČA: Ivan Šuta | UREDNIK KATALOGA: Jakša Matošić
TEKST: Mirela Vujević Duvnjak | FOTOGRAFIJE: Tončica Jelača Marijančević
(postav) i Jana Matošić (portret) | LEKTURA: Anita Tičinović

GRAFIČKO OBLIKOVANJE I PRIPREMA: Jakša Matošić
TISAK: Tiskara Bunker | NAKLADA: 200

ISBN 978-953-7276-86-7

